

Tornay András
CSENDES ÓCEÁN
1998-2000

Elétek gurítottam a Napot
De elmenekültetek előle
Rátok bíztram volna,
Hisz nem perzsel és nem éget,
Csak világít és felolvaszt
Elétek gurítottam a Napot,
De visszapattant páncéljaitokról.

1998. május 8.

Belefaragtalak a hóba
De nem ám csak úgy hébe-hóba
Minden egyes hulló pehely
Emlékednek szentelt kehely

Kifaraglak én a hóból
Jéggé fagyott csillagokból
Gyertyát gyújtok, érted sírok
Új le mellém, megbocsátok

1998. június 21. Fullerton, California, USA

Angyalok mosolyognak
Kriptákra méh száll, s virágot talál,
Mely porzóra vár.
Szent csendedben
Magasztos orgonasípok homorítanak
Megsimogatnád megfáradt szolgád, Uram?

1998. augusztusában Tiszaújváros

A fájdalmak Isten kilincsei

1999. szeptember 20. Miskolc

SÓVÁRGOM A SZÉPET

Szinte nem is lépek
Talán nem is értek
Egész helyett részek
Képezik a képet

Nem adok csak kérek
Sóvárgom a szépet
Önmagamát kéred
Átadnám, de félek

1999. szeptember 23. Miskolc

Az üldözött áldozat mélyre hajol
Csontos kézzel, olvasztó csókkal
Leszereti rólad álarcaid
Viszi a reményt,
Összeesik, meghal.

Izzadtságban sír
S csak gyolcsai merednek
Vonagló oszlopokként
Üzenne, de csak zokogni képes,
Amikor megszabadítottai
Újra maszkjaikhoz nyúlnak.

1999. szeptember 22. Nyíregyháza
„Éjféle Marathon” Ladányi Andrea táncestje

JÁTSZOM

Rám simul a fehér
Mégkoptak izmaim
Távoli világot keresek
Megpróbálom életben tartani magam

Sínkózni a tisztaságban
Csúszdázni az örömben
Kis hitekből biztos várat építeni
Túlzsúfolt homokozókban

Árkat ások
Folyót gyártok
Talán egyszer
Beléd látok

Felismerlek
Rád találok
Meztelenül
Melléd állok

Megszeretgetsz
Nincs több átok
Gyógyult szárnyal
Újra szállok

1999. szeptember 23. Miskolc

ISTEN SZERETETE

Tartozom vele de vágyom is
Kínzóoszlopom de ágyam is
Rettegek tőle de várom is
Menedék, rejtély de házam is
Tüzesen sebesen, halálba olvadva ázom is.

1999. szeptember 26. Miskolc

SZERETSZ-E MOST KEDVES?

A Mennyben fent csend
A Földön lent harangok
A titkom csak cseng
Lényem pusztában barangol

Szeretsz-e most kedves?
Vagy talán haragszol?
Elrejtőznék benned, de
Megtalál-e ajkad, vagy lerombol?

1999. október 3. Miskolc

A hajnal ígérete
A harmat tekintete
Az ösvény üzenete
Az örvény vetülete

A fények árulása
A tények ájulása
A szavak biztonsága
A falak hazugsága

1999. október 3. Miskolc

KÖTÉLLEL SIKOLTVA MEDENCÉBEN

Nehéz csizmákban táncolok
Úsznék, de súlyok tapadnak
Rám a vízcseppekben
Láncokkal szárnyalok
Percenként megkopok
Messzebb vagy
Én itt vagyok
Én maradok
Te távolodsz

1999 október 7. Rotterdam, Hollandia

A VÁROST LEBOMBÁZTÁTOK

A várost lebombáztátok
Könnyeink már elpárologtak
S felettünk az égbe ástunk fel
Új alapköveket reptetni
Homorú falakra domború szívekkel
Görbe ecsettel egyenes irányt húz
Szenvedéseink örömkialtása

A várost lebombáztátok
Mégis üzennék valamit;
Itt vagyunk, és romsírokon
Törmelékoltárokon és
Vonagló csontvázakon túl is
Építkezünk

1999. október 8. Rotterdam, Hollandia

ITT VAGY TUDOM

A vajban és a kenyérben
Az ivásban az evésben
A széken a falakon
Ajtón és az ablakon itt vagy – tudom

Sötétben és fényességben
Hiányban és szegénységben
Rácsok mögött közelségben
Bűnben és büntetésben itt vagy – tudom

Sebekben és gyógyulásban
Örömben és szorongásban
Csendben küzdő életemben
Titkaimban, szerelmemben itt vagy – tudom

Kiáltásban, némaságban
Nyomorban és pusztaságban
Korlátban és menedékben
Tényekben és feledésben itt vagy – tudom

Viharban és villanásban
Távolodó maradásban
A talánban a biztosban
A szabadban a tilosban itt vagy – tudom

Kérdés nélkül válaszokban
Gyász nélküli halálokban
Emelkedett süllyedésben
Porban kúszó szenvedésben
Itt vagy – tudom

1999. október 17. Basel, Svájc

A HIDEG ÉS AZ ŐSZ

A hideg és az ősz
Az éjszaka s a fények
Az út és a néma bokrok
Titokba vezetnek
Fákon fakó faggyú forr félelemmé
Magányos barangolás
Sötét erdő
Menedéket, s parazsat rejt
Szunnyadó szeretetet kelt életre
A hideg és az ősz

1999. október 17. Karlsruhe, Németország

Vadul kutatok nyomokat, de
Úgy tűnik, senki nem járt előttem itt
Kiáltok a sötét felé
Néma csipéssel büntetnek a fák
Távoli völgy kolostori visszhangja
Riadtan parancsol térdeimre
Időbe öltözve, térbe tekeregve
Teremtő és teremtett kezek
Félénken egymáshoz érnek;
Az élet felremeg
Meggyógyulok,
Vagy csak most születtem meg?
Átmosnak a folyamok
Világra jöttem.

1999. október 17. Karlsruhe, Németország

MÉGIS MARADOK

Kopár kérdése
Hideg hajnalok
Könnyek és kavicsok
Halkuló hullámok
Mégis maradok

1999. október 22. Athén, Görögország

felszárítom az éjszakát
reménységet vetek

1999. október 22. Athén, Görögország

SORS

Harmóniába rejtett szépség
Csonkaságba zsúfolt épség
Hajnalban megbújó sötétség
Fájdalomba préselt könnyörgés
Felkiáltok
Halljátok meg
Itt vagyok
Csodaként
Hangtalanul
Érintésért, megértésért
Ölelésért, gyertyafényért
Kúszva
Könyörögve
A nagy keretre könyökölve
Golgotákon megfeszítve
Sziklákat elgördítve
Megalva és megszületve

1999. október 30. Perugia, Olaszország

A PSALM OF TRUST

Sometimes it's hard to see you
Sometimes my own weakness creates the storm
Sometimes I long to be near you
Sometimes it hurts discovering my thorns
But you are there in the darkest of darkness
Gently smoothing my pain with your kindness
You are still available when I try to hide
You always here to answer when I start to doubt
Your love is amazing, Your heart is forgiving
Your plan is perfect and safe
I'm dwelling in your unfailing grace
Teach me to trust you more
Teach me to give you my all

October 24. 1999. Thessaloniki, Greece

ÖNZŐ KÉNYELMESSÉG GYILKOS MAJDNEM ELÉG TITKOS TÁRGYALÁSON TÉPKED

A korábbi győzelmeimet
Aljas vádló bántja
S támadása neheztelő
Veszteséget hizlal
A rám bízottak sírnak, zokognak
Tehettem volna
Mégsem szerettem őket eléggé
Mentesítve ments meg mester
Hisz hamuként szilárdulok keménnyé
Kiáltok kegyelmedért
Félelem fullánkja fagyba forraszt ments meg!

1999. október 26. Serres, Görögország

NEM VOLTAM OTT

Félig vagy rosszul előhívott fényképek
Szuronnyal tépnek húsomba
Ott sem voltam
Sötétbe süppedek
Reszketve remegek
Kutatlak, kereslek
Esélyért esdeklek
Bocsáss meg

Igenis akarlak, ha
Sebem vagy, vakarlak
Ha titkom vagy, kutatlak
Ha rám találsz, takarlak

Vádol és bánt és pusztít a hiány.
Pedig ott sem voltam.
(A nem megélt pillanatokban)

1999. október 26. Serres, Görögország

Igazi embersivatag
Szeméttel és esélytelenséggel megpecsételve.
A búzló sátorcölöpök közt szent életek születnek
Zokogó festmények,
Görnyedt szobrok, megsebzett szavak
Üvegszélet karcolnak
S a vérben, sárban, süppedve de megharcoltan
Megvillan a láng
S igazgyöngy nemesedik a porból.

Ma együtt imádkoztam valakivel,
aki óvatos léptekkel belépett a Mennybe.

1999. október 27-28. Makedónia

Nem tudom megmagyarázni, de szeretek élni!
Szeretek a sötétben fázni,
A fényben megmelegedve felengedni.
Küzdeni és haladni
Megállni és pihenni
Szenvedni és szeretni
Szárnyalni és süllyedni
Nevetni és keresni

Szeretek élni
Utálok félni
Feszengek kérni
El fogok égni

1999. október 30. Perugia, Olaszország

RAGYOGJ!

Szimfonikus fájdalomban
nagyzenekari kergetőzés
fuvolák öröme
csellók könnyei
hegedűk szárnyalása
hárfák bukdácsolása
lelkek kilincsei, szellemek ajtajai
cseppek az érthetlenség óceánjából
csodát csempésznek cserepeimbe
csurog a csend

1999. október 30. Ancona, Olaszország

MAGASRA ÉPÍTKEZEM

Kősvatagból
Sziklavínákból
Magasra építkezem

Mészköoszlopokra
Gránitszögekkel
Magasra építkezem

Tiszta forrás mellé
Fehér márványkastélyba
Magasra építkezem

Előttem a fent
Mögöttem a lent
Bennem a kaland emléke
Rajtam a sebek
De messzebbre nézhetek, hiszen
Magasra építkeztem

1999. november 1. Verona, Olaszország

MEGVÁLTVA

Keresztek a ködben
Fájdalmak a szögben
Vércseppek a földben

Hajnalok a télben
Gyolcsköteg a szélben
Otthonom az égben

1999. november 4. Bad Hersfeld, Németország

OKTÓBER VÉGI FÁK

Megszépülve készülni a halálra
Nemesen és büszkén
Mint az október végi fák,
Szép reménység

Harmatba, zúzmarába nyomot hagyni
Ködbe bújva elrejtőzni
Mint az október végi fák,
Szép reménység

Titkokat és álmokat gondosan betakarni
Új rügyeket megálmodni
Mint az október végi fák,
Szép reménység

1999. november 4. Fulda, Németország

Aranyat szórtam a földre
Fákról szaggattam ezüstöt
Hegedűszó tépte húsomat
Üres szavak vádoltak

Csak Hozzád tudtam menekülni.

Harmat és köd vígasztalt
Szeretni tanított a szél
Füvek simogattak szelíden
Sosem láttam a hidak végét

Csak Benned tudtam teljes lenni.

1999. november 4. Bad Hersfeld, Németország

Amikor gyermekként béklyókat
Húztam a sivatagban
Táncod és színeid vígasztaltak
Már akkor megkedveltelek

Ma rám borul a titkod
Biztonságot találok házádban
S most válik ragaszkodásom
Szerelemmé

1999. november 4. Bad Hersfeld, Németország

TALÁN FELNŐTTEM

Talán felnőttem - Nem tudom -

De ma is lehajlok a frissen szántott földből
Kincseket gyűjteni

Talán felnőttem - Nem tudom -
De ma is a csillagokba vágyom

Talán felnőttem - Nem tudom -
De ma is kergetek illatokat

Talán felnőttem - Nem tudom -
De ma is játszom a jégen

Talán felnőttem - Nem tudom -

De ma is kulcsot kötök nyakam köré, hogy
Biztosan hazataláljak

1999. november 4. Kassel, Németország

ZARÁNDOK HIMNUSZ

Az utazás hosszú
A zarándok menekülés magányos
Tengerszél, kolostorok csendje,
Apró harangok hűséges kísérőim
És az aranyló város
Visszhangvirágaival virraszt és vár.

Az utazás fárasztó
A zarándok menekülés tébolyító
Pásztorsíp, szelíd kudarcok,
Csillámló suttogás hűséges kísérőim
Hisz a mérhetetlen szeretet
Ezüstharangjaival hidat épít.

Az utazás belém mar
Felsikoltok. Vérzek.
De tudom, hogy meggyógyulok, és
Mindig megpihenhetek a Forrásnál.

1999. november 8. Rotterdam, Hollandia

Felhőkbe faragott óriások nevetése
Forrósító és ragyogó gyógyulás
Sebemre bocsánatot borító barátságod
Mindenható.

Süppedő hóban, mégis nyomtalanul
Csikorgó éjszakában, mégsem egyedül
Befogadsz menedékedbe

Zokognék, de nem tudok.
Sírnék, de képtelen vagyok
Futok, minden utamba álló
Hamisságot félrelökve

Futok. Menekülök. Keresek.
Futok. Menekülök. Keresek.
Futok.
Hazatalálok.

Benned vagyok.
Hűtlen hűségemmel.
Szennyes tisztasággal.
Elhagyottan megtalálva.
Melléd ülök.
Nem szólsz.
Némán megsimogatsz.

Gyermekként elalszom, s most
Nincs olyan démon vagy ördög
Amely megtámadhatná
Közös rejtekhelyünket.

1999. november 12. Amsterdam, Hollandia

Utazom.
Mellettem alszik akit szeretek.
Nem is ismerem.
Vonatsínek altatója ringat.
Kisimulnak tévedéseink.
Biztonságban vagy te kedves.
Az üveg kirekeszti az estét.

Haladunk.
Nem sietünk, csak megyünk.

Visznek.
Örömeink megnyugszanak.
Vágyaink megpihennek.
Gyémántkastély birodalmunk némán,
Titokban épül.

Nincs szükség arra, hogy harcolj.
Angyalok súrolják vállaid.
Sosem vagyunk egyedül.

1999. november 12. Budapest

DÖNTÉS

Szájamban születik a vers
Szüntelenül rágom
Emészthetetlen titkaim

Szívemben született a félelem
Biztonságod buborékba
Burkolta kénes kamráit

Szálkákön száguld a holnap
Világnézéseim vad véletlenek
Vitéiben vetélnek el
A tisztaságot és a szerelmet választom.

1999. november 12. Miskolc

TÜKÖR TITOK

Más néz ki belőlem
Mint akit magamon látok

1999. november 12. Budapest

ISTENRE DŐLVE

Mint aggódó anya
Beteg gyermekéhez
Úgy futsz felém
Hogy betöltsd krátereim

Rád hajtom fáradt fejem
Megtámaszt hűséges szerelmed

Küzdő fiad koszorúformájú
Könnyek keresztüzében kérlel
Csavargó csemetéd ápolást igényel
Hajnalt, forrást, illatokat és irányokat könnyörgök.
Tudom, hogy közeleg a tél.

1999. november 12. Miskolc

TANÁCS

Mindig legyenek nálad virágmagok
Vagy csokrok ha kell
Mert sokak járnak körülöttem
Palántareményességbe rekesztve
Üres kertek homálya elől menekülve

1999. november 18. Miskolc

SÍR ÉS ZOKOG A MŰVÉSZ

Minden törvényszerűség ellenére
Sír és zokog a művész
Taszítja és csalogatja az egyszerűség
S csodálói nemesebbek mint riasztó tükörcsüveg
Foltozott hálójában kincsek és bűnök csikorognak

Fénylik a tisztaság
Koptat az ésszerűség
A kérdés és kétkedés nélküli hit
Hullámokba hív
Meztelenül, álarc nélkül
Elsüllyedni, riadni, félni, hánykolódnival
Kudarckegyelemben elégni
Parázssá, hamuvá válni

És észrevétlenül feltámadva
Sziklasírból kiszakadva
Szárnyal a szenvedő
Mert megértette a legnagyobb titkot

1999. november 28. Miskolc

HAZUGSÁG UTÁN

A hazugság után elmenekülnék,
De könyörgök állíts meg.
Fordíts vissza.
Mondd, hogy várjak.
Nem kell, hogy becézz.
Nem kell, hogy szavaid ráncaim simítsák.
Csak nézz a szemembe.

Tudom, hogy hűséged
Szeretve gyomlál villámokat, kavicsokat
S fogom tudni,
Bármit tettem,
Akkor is elfogadsz és szeretsz

1999. november 28. Miskolc

A harmat majd kioltja szomjadat
Az ösvény majd mutatja utadat
A tűzed majd égeti lángodat
A szíved majd lerombol falakat

Az emlék majd mutatja utadat
A fényed majd lerontja árnyékod
A választ majd őszintén kutatod
Ma Isten lett az igazi barátod

1998. november 9. Ventura, California, USA

Novemberi éjszakában elrejtőzve
Közel a fákhöz
Bandukolsz a tiszta sötétben
Kristályok vetik ki belőled
A beteg megoldásokat.
Csak az egyszerűségre vágysz
Csillagharmóniára. Holdcsendre.
Csípős, dermedt jégcsapokra
Melyek halk cseppenése figyelmeztet arra,
Hogy messzebbre mentél
És egyre ritkábban nézel vissza.
Hontalan hangtalanságban
Hangtalan hontalanságban
A válaszokat
-mint megtört, s elázott őszi levéldarabokat-
magad előtt görgeted
Óvatosan félreugrasz
Menekülsz
Valami felé, valami elől.
Megtisztít a séta
Megsimogat a titok
Nem vagy egyedül
Vigyáz rád a szelek mozgatója
A tavasz koreográfusa
S még mindig csörgedezik a lehető legnagyobb ajándékforrás:
Az Élet!

1998. november 9. Ventura, California, USA,

Kitépem a szemeimet
S más érzékeket követve
Hasítok a szélben
Táncol a lábam, kiabálok
S nem szomorúságtól, de mégis sírok
Megállíthatatlanul megyek előre
Szigorú szelídséggel
Őrködő örömmel
A foltos, elhidegült
De kivilágított decemberben
Hasítok a szélben
A szembeszélben!
Nem kell félnem!
Van miért élnem!
A szembeszélben!

1998. december 11. Ventura, California, USA

A vérvő tenger babérokat dob a partra.

1998. október 24. Ventura, California, USA

KIRÁLY NÉLKÜL

Csilloghat a palástod
Ünnepelhetnek ezrek vagy milliók
Mégiscsak sajnálnom kell tévelygéseite
Hogyan is hihetted el, hogy
Elég a márvány akkor,
Ha szobrot álmodna szellemed?
Elkezdheted. Lefestheted. Ellesheted.
Mégis szögek nélkül elvesztheted, ha
Teremtő nélkül teremt lelked, ha
Szerető nélkül szeret tested. Mert
Istent nem lehet kihagyni a születésből.
A halálból sem.
A köztük lévő gyors pillanatokból sem.
Ásd el haragod, forrassz pecsétet titkaidra
Kezd az utat Betlehembe,
S találj rá a keresztútra!
Csilloghat a palástod
Törékeny lelked kígyók csapdája lett
Ünnepelhetnek ezrek vagy milliók
Mégis mit ér az ember
Ha az egész világot megnyeri,
de lelkében kárt vall?
Mit ér? Mit ért? Miért?
S a végén elfelejtett palástot raknak
Poros papírdobozba. Múzeumot nyitnak.
Összegyűjtött kiszínezett hibákból
S a befejezetlen szobrot csodálják
A barmész műkedvelők
Nem volt emberük, aki segített volna
Nem is akartak meggyógyulni soha
Poros palást marad csak. Király nélkül.

1998. november 3. Ventura, California, USA

A mosószert ingyen adják,
csak a szennyesért kell fizetned.

1998. november 3. Ventura, California, USA

A halál tanít meg igazán élni.

1998. november 9. Ventura, California, USA

Ember nem tud szépet teremteni.

1998. november 9. Ventura, California, USA

Kiváltság az élet, ha megváltásban éled.

1998. november 9. Ventura, California, USA

AZ ANGYALOK JÖTTEK EL ÉRTED

Virágok néma sorfalában
Betakarva földi testhalálban
Milyen ablakból nézel most ki?
Hullámszik-e a kristálytenger?

Lassan szöknek ki emlékeid koporsódból
S mellettünk lépdél a virágillat sereg
Mondd, milyen ismerni minden választ
Milyen összekacsintani a többi szenttel?
Milyen jó, hogy te már ott vagy
Megyünk hamar mi is

Hazamentél
Hűséged reményé
Harcaid koszorúvá nőttek

1998. november 11. Victorville, California, USA (Kevin Grimm emlékére)

A színes fények
Mindig égnek
A nagy tisztások
Apró forrást rejtenek
A vihar harmóniájában
Az árnyékok harmatjában
Az ígéreték egyszerűségében
Áldozatok füstje mögött
Nagy sziklák között
Kicsiny ösvény vezet szentségedbe
Hárfasikoly, egyszerű szavak:
Bejöhetsz bármikor, befogadtalak

1999. január 12. Ventura, California, USA

EGYSOROS

Apróra nőtt óriások

1998. október 22. Ventura, California, USA

Ott van Isten a szélben
Ha értem, és ha nem értem
Betakar majd puhán, szépen
Ha kérem, és ha nem kérem
Tudom, nem kell sosem félnem
Horgonyom a reménységem
Szelídítem szelídségem
Megalázom keménységem
Arra kérem; bennem égjen
Gyöngyházfényű menedékem
Rejtsen jól el – erre kérem
Ma újra, ismét hazatértem.

1998. szeptember 10. New York, J.F. Kennedy Airport, USA

IGAZI KÜLDETÉSBEN

Van mikor
Megtépett, sérült és sértett
Angyalok hordják a sziklákat
Az Ország építéséhez

Nem a sebeik, de a
Hűségük forrasztja össze a téglákat
Könnyeik vigasztalnak
Állhatatosságuk megfeszít
Énekük körtáncba hív

Megperzselve sárkánytűztől
Hősies szerelmektől
Megújulva, megtisztulva
Egyszerűen csak szeretik a Királyt

Kincseket feszítve
Szíveket megmentve
Némán győznek
Először önmagukon
Utána a világon

Megsebzett angyalok
Kincsek nélkül gazdagok

*1999. január 17. Ventura, California, USA
a misszionáriusok tiszteletére*

Oszlopok táncolnak körtáncot kézen fogva
A zajból csendbe menekül az üldözött
Minden perc milliókat ér

Az igazság aranynémasága
Egyszerűséget csókol szívemre
Otthon vagyok
Születésedben. Hangtalanul.
Nagyságodban. Csodálkozva.
Szeretetedben. Megszelídítve
... és valahogy észrevétlenül minden más
eltörpült és korcs lett
Mécsested melegít.
Szégyellem kérdéseim, és
Minden bukást és elbotlást újra megbánok

Kereszted vaskapukat nyit meg
Csengőd harangként kongat
értékeket e polifon világba
Minden sötétet felülmúlsz
Minden ajtót kinyitnak kulcsaid
Könnyeink összegyűjtöd és
Titkaidba rejtöd fájdalmaink.
Együtt ünneplünk.
Az élettől az Életet!

1998. december 31. New York, USA
St. Thomas Church

Szenteste megkopott égői közt
Elhalványult a Betlehemi Csillag
Új Bábelek épülnek
Babilon köveiből
És rögtön nyílna a tenger,
Ha lenne ki szabadulni vágya

1998. december 31. New York, USA

Messzire menekülünk máglyáinkkal
Hátrahagyva hamu hibáinkat
Gyermeki gyötrelmek gyógyulnak
Reménység révésze ringat révünkbe...
... és újra csak álmodunk;
Kertről, virágról, s észrevétlenül
homlokod csókol az egyszerűség.

1998. december 31. New York, USA

Betűim elsüllyednek a puha papíron
Megtaláltam, mégis kutatom a Titkot
Térképpel kezemben tévelygek vissza
A hideg betlehemi mítoszéjszakába
De miért halk az angyalének?
Miért mennek másfelé a pásztorok?
Apró gyertyáim óriás árnyékában
Katedrálisok ünneplik a semmit.
S az igazi gyermek,
Már a Golgotára készül.

1998. december 31. New York, USA

Mögöttem a csoda
A védelem, melyet hontalan érez
Hideg, fagyos este, mikor védtelenül
Befogadja a hegyoldali kápolna
Gyertya kandallója.

Hazaérve, a forró pohár égeti és megnyugtatja
Remegő kezeim
Megpihenek a vándorküzdelmekben
Idegenként, de édes tejjel a számban
Minden leegyszerűsödik
Elsimul a harag
Megbékél a hiány
Hátranézek és hálamécsest gyújtok
Nem hagytál el.
Nem adtál fel.
Nem dobtál el.
S csak jószágod tudott összetörni.

1998. december 31. New York, USA
Éjfél előtt 103 perccel.

Érkeztem, vagy indultam?
Elbuktam vagy tisztultam?
Nem tudom.
De közelebb kerültem az Istenhez.

1999. január 2. New York, USA
Metropolitan Museum of Art

A forma börtönében
A csoda hajnala
Reményt fröcsköl
Kopott palettákból

1999. január 2. New York, USA
Maximilian Luce: "Morning" című képe margójára

A nem valós igazivá sorvad
Világít az árnyék
S arcomat mosom a Loire-ban
Szemem ecsetként karcol jeleket
A még üres felületre

1999. január 2. New York, USA
Vincent Van Gogh vásznai mellé

Az eszmék mocsarában
Jégkunyhó falára égetve
Bokrok, tövisek és fák
Nőnek a szívedből
S nem óv meg az árnyék a széltől
Csak a virág vigasztal
Védelmet vadul vicsorgó valódra
Hangtalanul
Lehajol a Teremtő és megcsókol.

1999. január 2. New York, USA

Villámlik az álomtitok
Novemberi alkony a csendbe tündököl
Júdasok és Tamások
vágynak a nagy kijelentésre:
A kis folyó a nagyba ömlik.

1999. január 2. New York, USA
Anselm Kiefer vásznai mellé

Becsukott szemmel festek önarcképet
Mert ismerem azt, amit nem láthatok
S Valakinek formájára teremtetem
S bennem ficáncolnak az angyalok

1999. január 2. New York, USA

Csak szó: Hiányzol

1999. február 9. Ventura, California, USA

A disszonancia kolostorai nem rejtenek emlékeket

1999. február 9. Ventura, California, USA

A MÚZEUMBAN

Átvilágított győzelem
Megsebzett, de szabad remény
Átmosnak a nagy szellemek
S szemeikkel látok én
Szenvedem a sorsuk
Könnyezem kételyük
Nyomdokaik némán nemesítik
Megfertőzött kutató lelkem
Válasz itt sincs, csak
Kérdés és lángolás.
Áldozatokban megélt, s
Elszunnyadt lázadás.
Szentély ez itt.
Az Ember temploma.
Mely fenségesen szegényes tűzzel
Melegíti a Mennybolt Katedrálisait.
Oodd le sarudat!
Csodáld a színeket!
Lélegezd a lényeket!
Ünnepeld az életet!

1999. január 2. New York, USA - Metropolitan Museum of Art

Vágy nélküli meztelenségemben
Lábaim fehér nyomokat hagynak
Győzelmekben, bölcsességben megkopottan
Ecsettel vésem hangjaim a parkettába
Szeretek szavakban szárnyalni
Szigeteket szórni szorongó szívekbe
Szunnyadó szégyeneket szétszabdalni
Szalmajászszületésnek szépséget szálni

1999. január 12. Ventura, California, USA

Hegyekről hirdetem hatalmad
Harcaim húsomba haraptak
Hűvös hiányok hitetlenkedtek
Hangtalan hitem határtalanná hamvadt
Hazugság hatásai hidegen hagytak
Hazatérek
Hegyeidre húzódok
Harmatodba hullámozva
Halkan
Hamvasan
Harmóniában
Hadakban hódítottan
Hogy használj
Hogy használódjak
Halálomig.

1999. január 12. Ventura, California, USA

EGYSOROS:

Az eget karcogtadják a csúszómászók.

1999. február 9. Ventura, California, USA

HÁROMSOROSOK

A fogyatékos szerelem segítségért kiált, de
Visszhangzik a gyötrelem,
amint visszaszökik titokban.

1999. február 9. A tengeren is túl ...

Nem tudom, hogy téged szeretlek-e,
Vagy azt szeretem ahogy bánsz velem ...
Vagy ez ugyanaz?

1999. január 22. Ventura, California, USA

A fájdalom, a kudarc
Kézen fogta a megfáradt örömet,
S együtt rejtöztek el a csendben.
A küzdelem a némaság mellé sodródott.
Lassan kezdenek elszáradni,
megfonnyadni az emlékek.
Eláztat az eső, és még mindig megrokkanak,
ha kérnem kell.
Omladozó kolostorok visszhangozzák
az Isteni kegyelem dallamát.
Teljesen elengedve a köteleket,
mégis beléd kapaszkodom Isten,
Mert még mindig nem értem, hogy miért, de
Megtapasztalom, völgyben, elhagyatva,
Szivárvány tetején ünnepelve,
hogyan gondozod és véded kerteted.
Minden fényben te csillogsz tüzet titkaimba.
Minden csendben te hordozod meghalt életem.
Minden hamu hőséget rejt.
és én csak csodálkozni merek,
Mert még mindig nem értem, hogy miért,
de megtapasztalom, hogy szeretsz.

1999. január 26. Ventura, California, USA

Lennél e menedékem,
Ha teljesen eláztat az eső
Lennél e menedékem
Ha nem is próbálnék erősnek látszani
Megsimogatnál akkor is,
Ha mocsárba merültem előtted
Lennél e menedékem
Ha siralmas kiszolgáltatottságom
Egyetlen érintésért könyörögne
Megvigasztalsz akkor is, ha majd
Könnyeim ömlenek aszfalközöny tócsáiba
Lennél e a menedékem,
Akkor, mikor magam elől menekülök ...
talán pont hozzád...

1999. február 8. Ventura, California, USA

Gregorián kiáltások
És József Attila tartja
Párkányaim, az
Ezredforduló kilincsével a kezemben
az életet csodálva
S néha talán benne részt is véve
Szemlélem a pénznélküli gazdagságot
s megértem ismét, hogy
Egyedül az tesz szabaddá, hogy
Szégyenérzet nélkül feltárom magam
Szereteted előtt

1999. február 9. Ventura, California, USA

Szeretnék forró lenni és meztelen
vagy csak érteni vágyom a világot
miközben keresem magam közelségét"
Darabjaimra tördel az ihlet
a vágy szenvedéseinek tarlóin
Szeretnék megolvadni, majd sérült
repedésekbe -mint faggyú- megszilárdulni,
úgy, hogy végleges alakzatomból
nem vágnék kitérni soha többé

1999. február 9. Ventura, California, USA

A nagyság eltölpül,
a szükség és a vágy keveredik
harcol az önző és a szelíd
Kételyeid darabjaira török szét a szivárványt
És az első kérdés erejével
tombol benned a "Miért?"
És mögötted,
ledöntött oltárok árnyékában
újra életre kelt áldozatok marnak beléd
És most nagyon távoli még a szó is,
kegyelem, reménység, bizalom.
A Menny másik oldalán azonban
milliók szorgoskodnak azért,
hogyan holnap,
valamilyen apró ragyogásból,
emberi és Isteni érintésből, egy
ottfelajtott ajándékból megértsd;
Semmit nem tudsz tenni,
semmi nem történhet veled,
ami miatt kevésbé szeretne téged az Isten.

1999. február 15. Ventura, California, USA
Nagyon fekete nap és könnyes beszélgetés

LUKÁCS 15:20

Most, hogy megint a sivatag felé vezetsz,
megkóstolnám újra a mannát, melyet
a törődés bizalmával gyűjtenék vándortarisznyámba,
ha nem félnék annyira a sötét, hideg éjszakától.
Tudom - csak bíznom kell.
Nincs értelem, nincs ésszerűség, nincs válasz
méltatlan, kimondatlan kérdésekre.
De ma minden látszólag támadja az igazságot,
így hát ismét elmerülök az örökkévaló csodában,
most is -mosléktól bűzösen- kitért karokkal
könnyek között vár haza Atyám.

1999. február 15. Ventura, California, USA

Szilárd betonban
Forgó örvények közé lépve
Csodálom a jégcsapitkokat
Befelé sodródok
Fentről melegszenek
Bentről didergek
Kintről sérülök
Alulról támadnak
Körülöttem védenek

1999. április 21. Ventura, California, USA

A hullámokról eddig csak az ingadozás a fel és le szájalma jutott eszembe. Ma megértettem, hogy mekkora ereje is van a víznek. És azt is tudom, minden hullám különböző, és mindegyik ellentétes irányok ütközésekor válik győztessé vagy legyőzötté. Egy biztos: Óriási erő van a vízben!

1999. április 21. Ventura, California, USA
A Csendes Óceán partján

Ecsetvonásaid sírnak
Mögötted senki sem ért meg
Csak bámulnak
Keresik, kutatják koronáid
S ragyogásod árnyékaiban
Hétköznapok bújnak meg
S nincs beállítva egyetlen óra sem,
Amikor majd megérkezik a megváltó

1999. április 25. Los Angeles, California, USA
Getty Center

Nevedet gyertyára írtam
S sírok miközben elég
Csak most értem, hogy elmész
Hogy mennyire is szaladnék feléd

Mozart csak játszik, kegyetlenül, naivan
Egy kopott gramofon szól a sarokban
Miközben alszol, s másról álmodik szíved
Én éjszaka elrabolnám titokban

Arcodat gyertyára véstem
S gyűlölöm a percet, mely rövidíti életed
Szétfolyik a vágy, a küzdés a remény
És szenvedek, ha kiejtem nevedet

Talán először mondom ki
Most, hogy már nem veszíthetek
Mindig is enyémmek hittelek
Szeretlek és féltve szerettelek

1999. május 11. Ventura, California, USA

Én eljöttem, te már itt voltál
Én vezettem s te már régóta vezettél
Én féltem, te védtél
Én buta voltam, te gyöngéd és türelmes
Öleléseid csenddel simogat
Békesség harmatába süllyed zaklatottságom
Hozzámhajolsz. Fejemet álladra teszem.
Biztonságos vállaidon nyugszik meg kezem
Megpecsételtük e pillanatot
Nem beszélünk, mégis most mindent értünk
Teremtő ujjaid hajamba túrod
Megcsillan az éjszakai fényben minden
Egyes tövis nyoma.
De fájdalmaid szálkái már sehol
Gyötrelmeid gerendái porrá,
S emlékké nemesültek
Jelenléted titka számít most egyedül.
Te itt vagy, s engeded, hogy
Megmártózzam jelletedben.
Te hívtál és nem tudtam nem jönni.
Már nem félek. Megmosakodtam,
tisztá és kívánatos lett szent lelkem.
Szoríts még jobban magadhoz.
Préseld ki töviseim gyökereit
Súrold le hibáim lehetőségeit
Égesd le emlékeim fullánkrait

Te csak hallgatsz. Már töröld is könnyeid,
S most kettőnk arca versenyez
Jótevényes kendőnyomatokon.
Együtt állunk fel, huszonegyedik századi keresztúton. Egymás felé ballagva, hiszen
Egy kicsit jobban megint megszerettük egymást.

1999. május 3. Ventura, California, USA

SANTA BARBARA, CALIFORNIA

Mint egy festményen elmosódott foltok
Járásként karcosítjuk a sétány vásznát
Pezseg az élet, éget a Nap
Utat keres a jazz
Meg-meg állunk, s tiszteljük a
Kifejezés szabadságát, s a
Szabadság kifejezését.
Jól érzem magam.
Könyv, ecset, nagybőgő, étterem és óceán.
És sok-sok ember.
Különleges, elégedett ihletekkel.

1999. május 15. Santa Barbara, California, USA

Könyvek között kávéházban
Sírva dalol kék ruhában
A fekete énekes lány

Hova tűnik a szerelem
Ha elhagyja a kék szívem
Merre vándorol, hol van otthona?

Belőlem származik?
Én szültem meg?
Vagy csak én is kölcsönkaptam?

Könyvek között hullaházban
Bús fekete táncruhában
Eltűnnek a kérdéseim

1999. május 15. Santa Barbara, California, USA
Borders Bookstore

Szellem szarvasok szaladnak
Mámorosan misztikus mezőkön
Átlépik a sötétséget
Suhannak a bokrok között
Nem érintkeznek a világgal
Csak így tudnak fehérek maradni

1999. május 15. Santa Barbara, California, USA
Paul Caponigro: Country Wicklow c. fotója ihlette

ARANYHAJÓ

Félig elhagyott, s félig szeretett barátokért
Csendben érkezik az aranyhajó.
Némán összegyűjti egyenként, gondosan őket
Hiszen kell a Mennyben az ölelni való.

A Kristály tengeren, könnycsepphabok között
Angyali kísérettel elfelejtve mindent mi mulandó
Félig megfagyott, s rosszul szeretet barátokért
Befűtve és megbecsülve érkezik az aranyhajó

1999. május 23. Ventura, California, USA

A SZÁNDÉK SORSA

Az első elmosta
Az alkony elfogta
A szikla eldobta
A tenger elkapta

A csend meghallgatta
A hegy megforgatta
A kéz simogatta
Barát megtagadta

1999. május 23. Ventura, California, USA

Reménykedve és titokba csomagolva
Minden nap újra feltámadva
Hazugnak és vádlónak ellenállva
Küzdök az életemért

Remegve és óvatosan beburkolózva
Minden nap újra megbocsátva
Kövektől és átkoktól eltalálva
Küzdök a színeimért

Gyűlölve és kiszolgáltatottságban
Minden nap aljas háborúkból
Győztesen de mégis lerombolva
Megtaláltam a jellemem

Megpihenve, békésen az éjszakába
Minden sértést, bántást feláldozva
Gyámoltalanul, gyöngéden kopogtatva
Megtaláltam az ajtót

1999. május 23. Ventura, California, USA

A 148. ZSOLTÁRBÓL HIÁNYZÓ VERSEK

A gyávák és a harcosok
Gyümölcsfák és cédrusok
Megtörtek és konokok
A tiszták és a hazugok

Mind-mind keresik a hegyet, vagy a sírhalált,
A megfelelő felajánlást az áldozati oltárhoz
S méltóságteljesen emelkedik a füst
Mégis van amit visszautasít a Teremtő

Mert nem ugyanaz feladni vagy eladni
Megbecsülni vagy lebecsülni

De leginkább nem ugyanaz
Szeretni vagy szeretni

1999. május 26. Ventura, California, USA

Birtokolni vágyom
A mélységet a csendet
A szellemed a tested
Szorítanám a kezéd
De tragédiát rejtegetsz
Tudom, hogy készülsz elmenni

Emléktengerre vágyik
Vitorlád
Megvakultam, s könyörgök
Új sebekért, s cserébe
Megkapom a
Mélységet, s a csendet.

1999. június 2. Ventura, California, USA

Égek és fázom
Büszkeségem megalázom
A zenedobozban halkán megakad
A szögmuzsika
Az eső próbál vigasztalni
Szeretetem sérült, de most
Ne érij hozzám, mert kiáltok

Víztócsa árnyékában
Kandeláber ködében
Elkapart emlékhomályban
Eszmélek
S megértem a kiszolgáltatott
Vérrel mosott
Szenvedő szeretetet

Vigyázz rám
Mert észrevétlenül fogok elmenni
Nyomok nélkül
Az ég felé

De ne félj!
Visszajövök.
Betakarlak. Átölellek.
S némán szeretjük
Halálból életre egymást

1999. június 13. Ventura, California, USA
Oscar Wilde noteszében

Titkunkat nevelve
Árnyékod öelve
Szilánkra tördelve
Teszem a melledre

Szavakat hazudok
Lelkemben durvulok
Áradért alkuszok
Érzem, hogy porladok

Menekülök
Melléd ülök
Elszédülök
Emberről ölök

Hagyj el!
Megérdemlem.
Végül is, csak szeretni akartalak.

1999. június 13. Ventura, California, USA
Oscar Wilde noteszében-2

Kínokkal kergetőzőm
Könnyeket ünneplek
Ne várj magyarázatot
Rajongok az életért
S így minden cellarácsból
Újra feltámadok

1999. június 13. Ventura, California, USA
Oscar Wilde noteszében-3

Vésők, kalapácsok
Szögütések a némaságban
Virágok vergődnek
Végtelen vérmagányban
Pilátusok pusztítanak
Monoton zakatolással
Fiatal fiúkat furulyákkal

1999. június 13. Ventura, California, USA
Oscar Wilde noteszébe-4

Minden szó megéget
Minden csonka definícióm
Bilincsben tart téged

Minden csend
Zenét rejt

Kertem virágokat keres
Palántáim falánkul
Hőséget emésztenek

Hullámsziget palástjában
Kolduskirály ruhájában
Angyalszárnyak körtáncában
Örökélő pillanatban

Forrassz szívedre!

1999. június 16. Ventura, California, USA

TÁJKÉP

Egy óriási seprű
Karcolja a nyarat
A meg nem írt versek
Palántái közt

Rügyezik a mélység
Kong a létra
Mely magasba vezetne
Felhők mögé, esőcseppek belsejébe

Emlékek körtáncába merül
A vágy az álom
Szerelem születik

Feloldódik titokban
Ibolyaszín illatokban
Levendula fénybokrokban

Szavak versengenek pompádért
Némán epekednek csodákért

Ismeretlenül ismerlek
Szeretet nélkül szeretlek

1999. június 16. Ventura, California, USA

A tánc gyönyörű, de vérzik a lábam.
Nyomaim eltűnnek a levegőben.
Ne keresd!
Minden fájdalom meg lett bocsátva.

1999. június 5. Santa Barbara, California, USA

HONTALANUL

Hontalanul
- várva, hogy mikor fogy el tollamból a tinta
Hangtalanul
- hallva ahogy hóesésben elpusztul a szikra
Kereslek

Nyomtalanul
- futva aranyló süppedő homokban a Napba
Céltalanul
- felhőrpintve habjait a megszilárdult dalnak
Megtalállak

Hontalanul mégis otthon
Hangtalanul de üvöltve
Nyomtalanul lábnyomodban
Céltalanul elhagyatva

Hámozom a szóról a játékot s a mocskot
Próbálok kiegészíteni fák közül a bokrot
Megszeretlek.

1999. június 16. Ventura, California, USA

AMIKOR

Amikor köd takarja a várost
Amikor megremeg a gyertyafény
Amikor fájdalom vajúdik ajkadon
Amikor így kezdődnek a vallomások:
„Hát persze...”

Kérdemelhetetlen szeretet nemesíti a csendet
Meggmagyarázhatatlan törődés takarja a sebed

1999. június 18. Ventura, California, USA

TEGNAP – MA

Ma láttam a táncot
Tegnap hallottam a hegyet
Ma sírtam a fákkal
Tegnap elbújtam a ködben
Ma megnyugodtam csenedben
Tegnap átkeltem a folyamon
Ma kegyelemért kiáltok
Tegnap hullámokat szelídítettek könnyeim
Ma elfogadom válaszaid
Tegnap fájt a józanság
Ma körtáncaim könnyörögtek
Tegnap megint mintha félttem volna
Ma megvigasztaltál
Tegnap nem volt „talán” csak „igen”
Ma nem volt „nem” csak „nincs”
Tegnap kalapáltak ujjaim
Ma szálkáim tettek nemessé
Tegnap velem voltál.
Ma is.

1999. június 30. Ventura, California, USA

LEFESTENÉLEK

Lefesténélek, de nincs olyan szín
Kifaragnálak, de eltörne a vésőm
Eltáncolnának, de vérezne a lábam
Elmondanálak, de hazudnának a szavak

Ködbe, márványba, hangforrásba rejtőztél
S engem csak lépteim kopogása kísér koporsómba
Így üres a vásznam, durva köveim
Megkonduló némaságom félretaszítva
Egyetlen esélyem maradt: megérinthetlek.

1999. június 30. Ventura, California, USA

NEM TUDOK ELBÚJNI

Nem tudok elbújni
Átszúrja szent csened
Az ereimben hömpölygő vér zúgása

Virágszirmokat facsarnak ujjaim
Köszönök a százlábúnak
Nem tudok elbújni

Magas, öreg fenyők közé rejtőzöm
Hozzámhajol a forrás
Nem tudok elbújni

1999. június 30. Ventura, California, USA

A soha meg nem történt
Visszatérő álmom
Felébresztem egyszer
Örök csendhalálból

Belopom a hajnalba
Titkon beleszórom
Kitépem a rossz hajtást
Gondosan kigyomlálom

Rügyet bont a nemes
Hát valósággá váltom
Kidobom az útra
Rátapad a lábom

S elkezdődhet végre
Meg nem értett álmom

1999. július 10. Ventura, California, USA

TÉSZTASZIKLA

tésztaszikla
könyvem nyitva
üzenete
megcsonkítva

tésztaszikla
lett a fegyver
nem tud győzni
félelemmel

tésztaszikla
fáradt lábam
futni vágyva
igazságban

tésztaszikla
Napra téve
szilárd lesz majd
de megégve

1999. július 12. Ventura, California, USA

>

Ma újra megéltem,
Hogy gonosz kezemben
Amorf pép lett az igaz szó

Ma újra elvesznék
Sírva szétmállanék
Cspadádban te hazug csaló

Ma újra mellém állt
Megölel, megbocsát
A keresztet hordozó

Ma újra meghaltam
Magamnak magamban
Én vagyok a tékozló

1999. július 12. Ventura, California, USA

LÁTOM A SZELET

Könnyel fröcsköl, köpköd a tenger
Sziklába tört reménység
Harmatja simogat
Balzsamhullámok vígasztalnak
Fenséged sikamlik
Zöld moszatok szőttesein

Látom a szelet

1999. július 13. Ventura, California, USA
Csendes Óceán

KÉRLEK, SOSE KIABÁLJ RÁM!

Legyőzött Szíria
Kifosztott Babilon
S most úgy tűnik, mintha magad büntetnél

Birodalmak magvait öntözi
Titokzatos alkotásod, melyet időnek nevezünk,
S én naponta elveszek századaiban

Csendből üvöltök
Üvegbe vések
Virágot forrasztok
Hangokat szelídítek

Hosszú, kegyetlen de gyönyörű az út
Te értesz és ismersz engem
Taníts kérlek érteni és ismerni önmagam
Simogatásod sose legyen tompa, él nélküli
Karcoljon! Vérezzek!
Nem baj, ha sírok, csak tudjam
Hasítson fel, hogy szeretsz!

De kérlek sose kiabálj rám!
Suttogd, hogy tetszem neked, s
Hogy örülsz, hogy még itt vagyok
De kérlek, sose kiabálj rám!

1999. július 25. Ventura, California, USA

NÉLKÜLED – MIATTAD – CSAK VELED

Nélküled
táncolok a sivatagban
Miattad
kitakarítom a világot
Csak veled

Nélküled
kartondobozokat hasítok
Miattad
habbal festek örök ígéreteket
Csak veled

Nélküled
mélységekben bukdácsolok
Miattad
csendekben ünnepelek
Csak veled

1999. augusztus 5. Ventura, California, USA

MÉG?

Félsz még? Égsz még?
Élsz még? Kérsz még?

1999. július 13. Ventura, California, USA

CSAK ÉN

Ma este
Délután és alkony között
Úgy, hogy senki nem vette észre
- csak én -
Belopózkodott az ősz az augusztusba

Nyomtalanul, zajtalanul
Szellőbe öltözve, színek nélkül
Nem látta senki
Csak én

Nem félelmetes és nem szomorú
Nem halál és koszorú
Nem béke, nem háború
Nem hallja még senki
Csak én

De itt van. Tudom. Hamuba markolunk,
S vihart szórunk, s szögeket
Dallamot és szöveget
Frissen feszített vásznakra
Erdőkre és tavakra

Megfestem, hullámokba faragom
Hogy ne fázzon, a pokrócomba takarom
Megszerzem, de elhagyom
Nem találja meg senki
Elrejttem. Megszelídíttem.
S ha elmegy majd egy titkos reggelen
Senki nem fog sírni tán,
Csak én.

1999. augusztus 5. Ventura, California, USA

CSENDES ÓCEÁN

A köveken ablakot tör a fény
Vulkánok dörmögnek alattam
Lábam homokhoz tapad
Szükségtelen fájdalomtól búcsúzom.

Simogat a szél.
Fáznom kéne,
De ismeretlen karok ölelnek meleget rám
Betakar az Isten
S egy öntelt veréb, oldalba bökve így szól:
„Na ügye, hogy megmondtam..”

1999. augusztus 8. Ventura Harbor, California, USA

A TÓNÁL

A tónál, ahol madarak gyülekeznek
A tónál, ahol megnyúlnak az árnyékok
A tónál, ahol minden szárnycsapás harc
Ott a hazám

A tónál, ahol nappal is árnyak járnak
A tónál, honnan hiányzik a zaj
A tónál, ahol kidőlt fák őrzik a csodát
Ott megtalálász

1999. augusztus 8. Ventura, California, USA

ELSŐ KARÁCSONY

Ma valami különleges füst száll a rózséből
Ma az alkony titkot rejteget
Ma forrong a jég és megfagy a tűz

Ma be fog teljesülni az ígéret
Ma szétszakad a Menny, lezuhan a kincs
Ma sebet kap a bűn, és van lesz a nincs
Ma zenét nemz a csend

Ma elnémul a tó, megnyílik a könyv
Ma megszűnik a láz, megszületik a könny

Ma felborul a ritmus, megremeg a hegy

Ma elnémul a szó
Ma nem hullik a hó
Ma eltörnek a rácsok
Ma jászolsírnál állok

Ítéletben, vádak között
Eltűnnek az átkok
Szögek között szalmaszíkla
Új életet látok.

1999. december 2. Miskolc

Vidám könyörgés
Mosolygó keserűség
Megnyert veszteség

Legyőzötten nevetve
Kifáradtan beengedve
Közeleg a Karácsony

1999. december 12. Miskolc

Szeress, hogy megtanulj szeretni,
Élj, hogy megtanulj élni

1999. december 15. Miskolc

nem panaszkodom, nincs bennem vád
gyengeséggemmel kell, hogy dicsekedjek
tudom, tudnom kell
szenvetéssel szeretsz,
tövisekkel tisztelsz
sebeimbe szaggatnak szögeid
még könnyeim is átszúrtad
mégis megszülettem, mégis élek
nem panaszkodom, nincs bennem vád

1999. december 23. Miskolc

nincs módszer
csak bánásmód

1999. december 10. Miskolc

FEL KELL, HOGY FEDEZZELEM

Fel kell, hogy fedezzelek
Meg kell, hogy szeresselek
Lesz majd, hogy megsebezlek
Megtalálsz, miközben megkereslek

Semmit sem én tettem, minden csak történt
Győztessé válhattam, miközben legyőztél
Hallasz, pedig csak üvöltve suttoztam
Élek, s e kalandban teljesen elkoptam.

1999. december 30. Miskolc

MEGÉRKEZEM A HEGYHEZ

Szólsz, de nem értem
Elmellőz a tudás
Megszilárdulnak magyarázataim
Csalódok, csalódást okozok
De megérkezem a hegyhez.

A barlang lesz a fény
A vihar maga a mozgás
A hiány a teljesség
A titok a kérdés
És megérkezem a hegyhez.

1999. december 30. Miskolc

MENNI KELL!

Menni kell!
Helyet kell találnom!
De miért e vágy,
e kifaragott törvény
A készülődés.
S közben
tegnappá olvad a ma

A fények az árnyak
A partok az ágak
A bizonytalan csoda
Ei kell jutnom oda

Remegek és sírok
Gyászlevelet írok
Mennem kell!
A kicsi életem
nagyra nemesíteni
A nagy életem
titkait felkeresni

1999. december 30. Miskolc

MÁTÉ 5:29-30

A bűn nem nagy színházterem,
Hanem kicsiny, sötét szoba.

Ha valami a gonosz felé csal
Némán botlasz meg.
Abban a pillanatban hallgatnak a trombiták.
Édes dühöngését, kéjfájdalmait,
Átszúrt szenvedéseid, leleplezett haszontalanságát
Dobd el magadtól. Küldd el!
Még akkor is, ha megsebez, s kitepi húsodat.
Többet ér a tisztaságod.

2000. január 9. Miskolc

Tűzbe vetem szandálomat
Leveszem a kabátom, a sálam
Szétosztom ingeim
S meztelenül keresem a
Földbehullt, pusztulásra rendelt,
s meghalni készülő mag titkát.

Megtagadva, töviskoszorúval
Megalázva, erőtlennül,
Vérrelfröcskölvé kutatom az egyszerű igazságot
A némát, az érinthetlent, a szentet.
Letépett álarcok máglyatüzében
Egyetlen áldozat füstje száll;

Elérhető lettem,
Öltöztess palástodba Koldus Isten!

2000. január 9. Miskolc

BUGYUTA DALOCSKA A BÖLCSÉSSÉGRŐL

Te vagy a bölcs Istenem
Én nem értek semmit sem
Kutatom a titkokat
Elhordom a halmokat
De újabb hegyek születnek
Ezt nevezik életnek

2000. január 31. Miskolc

HIÁNYZIK

Hiányzik a tollam
Pedig halálomig fogtam
Hiányzik az Isten
Pedig szüntelenül hittem
Hiányzik a párna
Csendet szült a lárma
Trombitákat fújtam
De hiányzott a dallam

2000. január 31. Miskolc

Júdásom taszít korhadt, szálkavérző keresztre
Szétfagyva és megalázva csendben átszegezve
Júdásom egy gomb, egy szó, egy vágy, egy kép
Mielőtt megkoronáz, gondosan széjjeltép

2000. január 31. Miskolc

MERJEK-E?

Merjek-e igazi lenni
Olyan földön, ahol mindenki gyáva
Merjek-e dalolni a jóról
Ahol mindenki sérült és árva
Merjek-e meríteni a vízből
Melyet mindenki naponta piszkít
Merjek-e álmodni és hinni
Ahol béna kéz néma száját tisztít

Merjek-e létezni a cselekvő történetben
Merjek-e cselekedni a történő létben
Merjek-e történni a létező cselekvésben
Mindent vállalok; főnévből igévé sorvadok

2000. február 1. Miskolc

Szabó István a „Narfény íze” című filmjének megtekintése után

A lapokról most nem a félelem,
nem is a féltés
Nem is a forróság,
és nem a sebet hagyó sértés
Csak a gyöngédséged sugárik.
Nem a szögek, s nem a kereszt,
Nem.
Csak annyi, hogy szeretsz.
Csak annyi, hogy szeretsz.

2000. január 10. Miskolc

A szerző utószava:

Van, amikor a leghatalmasabb sziklák is némák maradnak, az óceánok is elcsendesednek, s van, hogy az apró kavicsok sikoltnak és üvöltenek.

A hangerejük nem azonos a tényleges erejükkel.

Titkot rejtenek.

Kérdéseket, válaszokat, örömeiket és fájdalmakat, csodákat, imákat, veszteségeket és győzelmeiket.

Reményt és túlélést. Az Életet.

Annak teljességében és gyönyörűségében.

A feltámasztott, megújított,
sziklasírból előhívott életet,
amelyről másoknak kell majd
leoldani a golyocsokat.

A szerző személyes köszönetei:

Az élő és mindenható Jézus Krisztusnak a válaszáért:

"Én sem ítélek el téged, MENJ EL, és mostantól fogva többé ne vétkezz!"
(János 8:11)

Köszönöm mentor nyúl a hűséges szereteted.

Te jobban hiszel ezekben a sorokban, mint én magam. Köszönöm.
Tartsd meg a szövetséget!

Erikának a New York-i napokat és az önzetlen támogatást.

Nagyi, Apa, Anya, Gábor, Anikó, Katus, Dávid, Bence, Dani, Levente a mindig elengedő és visszafogadó, szerető családjáért.

Jayne, Alessia, Judy, Wini, Teresa, Ellen és Jim, Michael,
Wally, Leen és Ria, Kevin, Laurie, Andrea, Ócsi,
István és Géza, Laci, Hemü, Detty, Erika,
József Attila és a Csendes Óceán a barátságokért.

Kapcsolat

E-mail: andrastrust@yahoo.com

ISBN 963 640 389 9

Borító: Zimonyi Géza és Madarász István - RubberBoots
Fénykép: Tornay András
© Tornay András, 2000